Armenian Capitals

ԱԲԳԴԵԶԷԸԹԺԻԼԽԾԿՀՁՂՃ
ՄՅՆՇՈՉՊՋՌՍՎՏՐՑՒՓՔՕՖ

Armenian Lowercase

աբգդեզէըթժիլխծկհձղճ
մյնշոչպջռսվտրցւփքօֆ

Armenian Ligatures

ա՛ա՜ա՞ե՛ե՜ե՞է՛է՜է՞ը՛ը՜ը՞ի՛ի՜ի՞ո՛ո՜ո՞օ՛օ՜օ՞ու՛ու՜
ու՞զյղյըյպյվյճնմկմնմեմիվնմխ

Numerals,
Punctuation Symbols e.t.c.

֏֍Հմ̲0123456789()«»:;,.+<=>^±×÷

ճարտարապետություն

Light: գեղարվեստական մարմնամարզության ստուգատես

Regular: գեղարվեստական մարմնամարզության ստուգատե

Medium: գեղարվեստական մարմնամարզության ստուգատ

SemiBold: գեղարվեստական մարմնամարզության ստուգա

DemiBold: գեղարվեստական մարմնամարզության ստուգ

Bold: գեղարվեստական մարմնամարզության ստուգ

ց

Light Italic: գեղարվեստական մարմնամարզության ստուգատես

Italic: գեղարվեստական մարմնամարզության ստուգատե

Medium Italic: գեղարվեստական մարմնամարզության ստուգատ

SemiBold Italic: գեղարվեստական մարմնամարզության ստուգա

DemiBold Italic: գեղարվեստական մարմնամարզության ստուգ

Bold Italic: գեղարվեստական մարմնամարզության ստուգ

թ

համայնապատկեր

Armenian Capitals

ԱԲԳԴԵԶԷԸԹԺԻԼԽԾԿՀՁՂՃ
ՄՅՆՇՈՉՊՋՌՍՎՏՐՑՒՓՔՕՖ

Armenian Lowercase

աբգդեզէըթժիլխծկհձղճ
մյնշոչպջռսվտրցւփքօֆ

Armenian Ligatures

ա՛ա՜ա՞ե՛ե՜ե՞է՛է՜է՞ը՛ը՜ը՞ի՛ի՜ի՞ո՛ո՜ո՞ու՛ու՜
ﬓզյղյլյպյվյձնﬓﬔﬕﬖﬗ

Numerals,
Punctuation Symbols e.t.c.

֏֍Հ№0123456789()«»:;,.+<=>^±×÷

ճարտարապետություն

Size 9/11

– Դուք ուզում եք, որ ես ծիծաղեմ:
Նա իրեն միայնակ և անզոր էր զգում դատարկ դասարանում, բոլոր տղաները տուն էին գնում՝ Դեն Սիդը, Ջեյմս Միսիպյոն, Դիկ Կորկորանը, նրանք բոլորը քայլում էին Հարավային Խաղաղականի երկաթգծի երկայնքով՝ ծիծաղելով, խաղալով, իսկ Միսս Ուխիգի այս խելացնոր միտքը տանջում էր իրեն:
– Այո:
Անժպիտ շուրթեր, դողոցք, աչքեր, այդքան սրտառուչ մելամաղձություն:
– Բայց ես չեմ ուզում ծիծաղել:
Տարօրինակ էր: Ամբողջ աշխարհը, իրադարձությունները, դրանց առաջացման ուղիները:
– Ծիծաղի՛ր:
Աճող էլեկտրական լարվածությունը, ուսուցչուհու համառությունը, մարմնի ու ձեռքերի ջղային շարժումները, նրանից եկող սառնությունը և տղայի ատելի վիճակը:
– Ախր ինչո՞ւ:
Ինչո՞ւ: Ամեն ինչ կապանքների մեջ, ամեն ինչ անհրապույր ու տգեղ, բռնադատված մտածողություն, մի տեղ էլ՝ թակարդն ընկած, ո՛չ զգացում, ո՛չ իմաստ:
– Որպես պատիժ: Դու ծիծաղեցիր դասարանում: Այժմ որպես պատիժ պետք է ծիծաղես, մեկ ժամ, մեն-մենակ, ինքդ քեզ: Շտապիր, արդեն անտեղի կորցրել ես չորս րոպե:
Զզվելի էր և բոլորովին էլ զվարճալի չէր, որ քեզ պահեին դասերից հետո և խնդրեին, որ ծիծաղես: Այդ գաղափարի մեջ չկար ոչ մի իմաստ: Ինչի՞ վրա ծիծաղեր: Մարդ չէր կարող հենց այնպես ծիծաղել: Դրա նման մի բան պիտի լիներ, զվարճալի կամ փքուն, ծիծաղաշարժ բան: Այդպես տարօրինակ էր, ուսուցչուհու քայլվածքը, տղային նայելու նրա ձևը, մանրախնդրությունը՝ ամեն ինչ վախեցնող էր: Ի՞նչ էր ուզում իրենից: Եվ դպրոցի հոտը, հատակի մեջ ներծծված մածուկը, կավճի փոշին, այդ մտքի հոտը, երեխաների գնալը՝ միայնություն, տխրություն:
– Ներեցեք, որ ծիծաղեցի:
Ծաղկի պես կքված, ամոթահար էր: Նա զղջում էր, ոչ թե պարզապես կեղծում: Նա ցավում էր ոչ թե իր՝ այլ ուսուցչուհու համար: Ջահել աղջիկ էր, ուրիշին փոխարինող, ժամանակավոր ուսուցչուհի: Եվ նրա մեջ կար այդ տխրությունը, այնպես հեռավոր, այնպես դժվար հասկանալի: Այդ տխրությունը գալիս էր աղջկա հետ ամեն առավոտ: Եվ տղան ծիծաղել էր դրա վրա: Ծիծաղաշարժ էր այն, ինչ աղջիկն ասում էր, ինչպես էր աչքերը հառած ամեն մեկին նայում և ինչպես էր շարժվում: Տղան ամենևին էլ ծիծաղելու տրամադրություն չէր ունեցել, բայց հանկարծ ծիծաղել էր, և ուսուցչուհին նայել էր նրան, իսկ տղան՝ նրա դեմքին: Եվ մի պահ՝ այդ տարտամ հարաբերումը: Դրանից հետո՝ զայրույթը, ատելությունը ուսուցչուհու աչքերում
– «Դու կմնաս դասերից հետո»:
Նա չէր ցանկացել ծիծաղել, դա պարզապես պատահել էր և նա զղջում էր, նա ամաչում էր, ուսուցչուհին պետք է հասկանար, չէ՞ որ ինքը նրան ասում էր, մի քեզ բան:
– Ժամանակ ես վատնում, ծիծաղելը սկսիր:

Size 10/14

– Դուք ուզում եք, որ ես ծիծաղեմ:
Նա իրեն միայնակ և անզոր էր զգում դատարկ դասարանում, բոլոր տղաները տուն էին գնում՝ Դեն Սիդը, Ջեյմս Միսիպյոն, Դիկ Կորկորանը, նրանք բոլորը քայլում էին Հարավային Խաղաղականի երկաթգծի երկայնքով՝ ծիծաղելով, խաղալով, իսկ Միսս Ուխիգի այս խելացնոր միտքը տանջում էր իրեն:
– Այո:
Անժպիտ շուրթեր, դողոցք, աչքեր, այդքան սրտառուչ մելամաղձություն:
– Բայց ես չեմ ուզում ծիծաղել:
Տարօրինակ էր: Ամբողջ աշխարհը, իրադարձությունները, դրանց առաջացման ուղիները:
– Ծիծաղի՛ր:
Աճող էլեկտրական լարվածությունը, ուսուցչուհու համառությունը, մարմնի ու ձեռքերի ջղային շարժումները, նրանից եկող սառնությունը և տղայի ատելի վիճակը:
– Ախր ինչո՞ւ:
Ինչո՞ւ: Ամեն ինչ կապանքների մեջ, ամեն ինչ անհրապույր ու տգեղ, բռնադատված մտածողություն, մի տեղ էլ՝ թակարդն ընկած, ո՛չ զգացում, ո՛չ իմաստ:
– Որպես պատիժ: Դու ծիծաղեցիր դասարանում: Այժմ որպես պատիժ պետք է ծիծաղես, մեկ ժամ, մեն-մենակ, ինքդ քեզ: Շտապիր, արդեն անտեղի կորցրել ես չորս րոպե:
Զզվելի էր և բոլորովին էլ զվարճալի չէր, որ քեզ պահեին դասերից հետո և խնդրեին, որ ծիծաղես: Այդ գաղափարի մեջ չկար ոչ մի իմաստ: Ինչի՞ վրա ծիծաղեր: Մարդ չէր կարող հենց այնպես ծիծաղել: Դրա նման մի բան պիտի լիներ, զվարճալի կամ փքուն, ծիծաղաշարժ բան: Այդպես տարօրինակ էր, ուսուցչուհու քայլվածքը, տղային նայելու նրա ձևը, մանրախնդրությունը՝ ամեն ինչ վախեցնող էր: Ի՞նչ էր ուզում իրենից: Եվ դպրոցի հոտը, հատակի մեջ ներծծված մածուկը, կավճի փոշին, այդ մտքի հոտը, երեխաների գնալը՝ միայնություն, տխրություն:
– Ներեցեք, որ ծիծաղեցի:
Ծաղկի պես կքված, ամոթահար էր: Նա զղջում էր, ոչ թե պարզապես կեղծում: Նա ցավում էր ոչ թե իր՝ այլ ուսուցչուհու համար: Ջահել աղջիկ

Size 12/16

Հովհաննես Թումանյան

ՔԱՌՅԱԿՆԵՐ

* * *

Արևելքի եդեմներին իջավ պայծառ իրիկուն,
Հեքիաթական պալատներում սպասում են իմ հոգուն.
Ինչ եմ շինում էս ցեխերում, աղմուկի մեջ վայրենի…
Ա՛խ, թե նորից գտնեմ ճամփան դեպի Էնտեղ, դեպի տո՛ւն…

* * *

Դու մի անհայտ Բանաստեղծ ես՝ չտեսնված մինչ էսօր,
Առանց խոսքի երգ ես թափում հայացքներով լուսավոր:
Ես էլ, ասենք, զարմանալի Ընթերցող եմ բախտավոր,
Որ կարդում եմ էդ երգերը էսքան հեշտ ու էսքան խոր:

* * *

Հե՜յ ագահ մարդ, հե՜յ անգոհ մարդ, միտքդ երկար, կյանքդ կարճ,
Քանի՜ քանիսն անցան քեզ պես, քեզնից առաջ, քո առաջ.
Ինչ են տարել նրանք կյանքից, թե ինչ տանես դու քեզ հետ,
Խաղաղ անցի՛ր, ուրախ անցի՛ր երկու օրվան էս ճամփեդ:

* * *

Ազատ օրը, ազատ սերը, ամեն բարիք իր ձեռքին,
Տանջում ,տանջվում, որոնում է ու դժբախտ է նա կրկին,
Էյ անխելք մարդ, ե՞րբ տի թողնես ապրողն ապրի սրտալի,
Ե՞րբ տի ապրես ու վայելես էս աշխարհքը շեն ու լի:

* * *

Քուն թե արթուն՝ օրիս շատը երազ եղավ, անցկացավ,
Երազն էլ, նուրբ ու խուսափուկ, վռազ եղավ, անցկացավ.
Վռազ անցան երազ, մուրազ, ու չհասա ոչ մեկին,
Կյանքս թեթև տանուլ տված գրազ եղավ, անցկացավ:

* * *

Ո՞ր աշխարհքում ունեմ շատ բան. միտք եմ անում՝ էս, թե՞ էն.
Մեջտեղ կանգնած՝ միտք եմ անում, չեմ իմանում՝ էս, թե՞ էն.
Աստված ինքն էլ տարակուսած չի հասկանում՝ ինչ անի,
Տանի՞, թողնի՞, ո՞րն է բարին, որ սահմանում, էս, թե՞ էն:

Ճնմկմնմի

Թակարդն ընկած, ո՛չ զգացում, ո՛չ իմաստ

Light

ԱԲԳԴԵԶԷԸԹԺԻԼԽԾԿՀՁՂՃՄՅՆՇՈՉՊՋՌՍՎՏՐՑՒՓՔՕՖ
աբգդեզէըթժիլխծկհձղճմյնշոչպջռսվտրցւփքևօֆա́ա̋ա̂ե́ե̋ե̂զյէ́է̋է̂
ը́ը̋ը̂ի́ի̋ի̂լյկյղյձնմկշյչյպյջյվյո́ո̋ո̂մնմեմիմվմխ֏֍Հվ0123456789

Regular

ԱԲԳԴԵԶԷԸԹԺԻԼԽԾԿՀՁՂՃՄՅՆՇՈՉՊՋՌՍՎՏՐՑՒՓՔՕՖ
աբգդեզէըթժիլխծկհձղճմյնշոչպջռսվտրցւփքևօֆա́ա̋ա̂ե́ե̋ե̂զյէ́է̋
է̂ը́ը̋ը̂ի́ի̋ի̂լյկյղյձնմկշյչյպյջյվյո́ո̋ո̂մնմեմիմվմխ֏֍Հվ0123456789

Medium

ԱԲԳԴԵԶԷԸԹԺԻԼԽԾԿՀՁՂՃՄՅՆՇՈՉՊՋՌՍՎՏՐՑՒՓՔՕՖ
աբգդեզէըթժիլխծկհձղճմյնշոչպջռսվտրցւփքևօֆա́ա̋ա̂ե́ե̋ե̂զյէ́
է̋է̂ը́ը̋ը̂ի́ի̋ի̂լյկյղյձնմկշյչյպյջյվյո́ո̋ո̂մնմեմիմվմխ֏֍Հվ0123456789

SemiBold

ԱԲԳԴԵԶԷԸԹԺԻԼԽԾԿՀՁՂՃՄՅՆՇՈՉՊՋՌՍՎՏՐՑՒՓՔՕՖ
աբգդեզէըթժիլխծկհձղճմյնշոչպջռսվտրցւփք
ևօֆա́ա̋ա̂ե́ե̋ե̂զյէ́է̋է̂ը́ը̋ը̂ի́ի̋ի̂լյկյղյձնմկշյչյպյջյվյո́ո̋
ո̂մնմեմիմվմխ֏֍Հվ0123456789

DemiBold

ԱԲԳԴԵԶԷԸԹԺԻԼԽԾԿՀՁՂՃՄՅՆՇՈՉՊՋՌՍՎՏՐՑՒՓՔՕՖ
աբգդեզէըթժիլխծկհձղճմյնշոչպջռսվտրցւփք
ևօֆա́ա̋ա̂ե́ե̋ե̂զյէ́է̋է̂ը́ը̋ը̂ի́ի̋ի̂լյկյղյձնմկշյչյպյջյվյո́ո̋
ո̂մնմեմիմվմխ֏֍Հվ0123456789

Bold

ԱԲԳԴԵԶԷԸԹԺԻԼԽԾԿՀՁՂՃՄՅՆՇՈՉՊՋՌՍՎՏՐՑՒՓՔՕՖ
աբգդեզէըթժիլխծկհձղճմյնշոչպջռսվտրցւփք
ևօֆա́ա̋ա̂ե́ե̋ե̂զյէ́է̋է̂ը́ը̋ը̂ի́ի̋ի̂լյկյղյձնմկշյչյպյջյվյո́ո̋
ո̂մնմեմիմվմխ֏֍Հվ0123456789

Light Italic

ԱԲԳԴԵԶԷԸԹԺԻԼԽԾԿՀՁՂՃՄՅՆՇՈՉՊՋՌՍՎՏՐՑՒՓՔՕՖ
աբգդեզէըթժիլխծկհձղճմյնշոչպջռսվտրցւփքևօֆա́ա̋ա̂ե́ե̋ե̂զյէ́է̋է̂ը́ը̋
ը̂ի́ի̋ի̂լյկյղյձնմկշյչյպյջյվյո́ո̋ո̂մնցմիմվմխ֏֍Հվ0123456789

Italic

ԱԲԳԴԵԶԷԸԹԺԻԼԽԾԿՀՁՂՃՄՅՆՇՈՉՊՋՌՍՎՏՐՑՒՓՔՕՖ
աբգդեզէըթժիլխծկհձղճմյնշոչպջռսվտրցւփքևօֆա́ա̋ա̂ե́ե̋ե̂զյէ́է̋
ը́ը̋ը̂ի́ի̋ի̂լյկյղյձնմկշյչյպյջյվյո́ո̋ո̂մնմեմիմվմխ֏֍Հվ0123456789

Medium Italic

ԱԲԳԴԵԶԷԸԹԺԻԼԽԾԿՀՁՂՃՄՅՆՇՈՉՊՋՌՍՎՏՐՑՒՓՔՕՖ
աբգդեզէըթժիլխծկհձղճմյնշոչպջռսվտրցւփքևօֆա́ա̋ա̂ե́ե̋ե̂
զյէ́է̋է̂ը́ը̋ը̂ի́ի̋ի̂լյկյղյձնմկշյչյպյջյվյմնմեմիմվմխ֏֍Հվ0123456789

SemiBold Italic

ԱԲԳԴԵԶԷԸԹԺԻԼԽԾԿՀՁՂՃՄՅՆՇՈՉՊՋՌՍՎՏՐՑՒՓՔՕՖ
աբգդեզէըթժիլխծկհձղճմյնշոչպջռսվտրցւփք
ևօֆա́ա̋ա̂ե́ե̋ե̂զյէ́է̋է̂ը́ը̋ը̂ի́ի̋ի̂լյկյղյձնմկշյչյպյջյվյո́ո̋
ո̂մնմեմիմվմխ֏֍Հվ0123456789

DemiBold Italic

ԱԲԳԴԵԶԷԸԹԺԻԼԽԾԿՀՁՂՃՄՅՆՇՈՉՊՋՌՍՎՏՐՑՒՓՔՕՖ
աբգդեզէըթժիլխծկհձղճմյնշոչպջռսվտրցւփք
ևօֆա́ա̋ա̂ե́ե̋ե̂զյէ́է̋է̂ը́ը̋ը̂ի́ի̋ի̂լյկյղյձնմկշյչյպյջյվյո́ո̋
ո̂մնմեմիմվմխ֏֍Հվ0123456789

Bold Italic

ԱԲԳԴԵԶԷԸԹԺԻԼԽԾԿՀՁՂՃՄՅՆՇՈՉՊՋՌՍՎՏՐՑՒՓՔՕՖ
աբգդեզէըթժիլխծկհձղճմյնշոչպջռսվտրցւփք
ևօֆա́ա̋ա̂ե́ե̋ե̂զյէ́է̋է̂ը́ը̋ը̂ի́ի̋ի̂լյկյղյձնմկշյչյպյջյվյո́ո̋
ո̂մնմեմիմվմխ֏֍Հվ0123456789

ԵՍ ՄԻ ՃՅՈՒՂՆ ԵՄ ԻՄ ԵՐԿՐԻ